

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 26306-08-14

1

בפני כב' השופטת ורד שביט פינקלשטיין

בעניין הקטינים:

1. נ' א' כ' (קטינה)
2. ג' ר' כ' (קטין)

התובעת:

ר' ד'
ע"י ב"כ עו"ד אבי גפן

נגד

הנתבע:

א' כ'
ע"י ב"כ עו"ד שלומית אלדן

2

פסק דין

3

4 מונחת לפני תובענה לפסיקת מזונות שני קטינים, שהוגשה באמצעות אמם, כנגד אביהם – הנתבע.
5 יצוין, כי ההורים חולקים משמורת משותפת עם חלוקת זמני שהות שווה.

6

7

רקע עובדתי ודיוני:

8

9 1. התובעת (להלן תיקרא גם "האם") והנתבע (להלן ייקרא גם "האב") נישאו זל"ז כדמויי
10 ביום 30.09.2003 והתגרשו בחודש ינואר 2017.

11

12 2. מנישואין אלו נולדו להם שני ילדים: נ' כ' – ילידת 28.11.2007, כיום בת כ- 11.5 שנים וגי' ר'
13 כ' – יליד 11.05.2010, כיום בן 9 שנים (להלן שניהם: "הקטינים").

14

15 3. במהלך שנת 2014 הגיש הנתבע נגד התובעת, תביעת גירושין לבית הדין הרבני האזורי בתל
16 אביב, בה כרך את משמורת הילדים, מזונות אישה ורכוש הצדדים, ואילו התובעת הגישה
17 מנגד לבית משפט זה תביעת משמורת (תמ"ש 26324-08-18), תביעת מזונות אישה וקטינים
18 (תמ"ש 26306-08-14) וכן תביעה רכושית כנגד הנתבע ואביו בה טענה בין היתר, כי הזכויות
19 בדירת המגורים אשר רשומות על שם אביו של הנתבע ובה התגוררו הצדדים במשך כל שנות
20 נישואיהן (להלן: "הדירה"), שייכות לבני הזוג במשותף (תמ"ש 26219-08-14). מנגד, הגיש
21 אביו של הנתבע תביעה לסילוק ידה של התובעת מהדירה (תמ"ש 51441-10-14).

22

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 26306-08-14

4. בפסק דינו של בית הדין האזורי בתל אביב, נקבע כי הסמכות לדון בכל הנושאים אותם כרך
הבעל בתביעת הגירושין נתונה לסמכותו, ומשכך מחקה התובעת את התביעה הרכושית,
תביעת המשמורת והעתירה למזונות אישה שהוגשו לבית משפט זה.
5. ביום 1/12/15 בטרם הוכרע נושא המשמורת, שהתברר בבית הדין הרבני, הגיעו הצדדים
להסכמות בנוגע למזונות הזמניים, לפיהן האב ישלם כמזונות זמניים לידי האם, אשר
כוללים את ההוצאות השוטפות של הקטינים לרבות חלקו בהוצאות המדור ואחזקת המדור
סך של 2,000 ₪ לכל קטין ובסך הכל 4,000 ₪ לחודש. בנוסף הוסכם, כי האב יישא במחצית
הוצאות החינוך והבריאות של הקטינים, כאשר ההסכם ייכנס לתוקף עם הצגת הסכם
שכירות של דירה אליה תעבור האם.
6. עם מחיקת התביעה הרכושית לעיל, הגישה התובעת תביעה חדשה למתן סעד הצהרתי כנגד
אביו של הנתבע (תמ"ש 46121-05-15), בה עתרה לקבוע כי הזכויות בדירה, שם התגוררו בני
הזוג יחד עם ילדיהם, שייכות לתובעת ולנתבע במשותף. ביום 26/6/17 ניתן פסק דין בתביעה
זו, במסגרתו דחיתי את תביעתה של התובעת מהנימוקים שפורטו שם. יצוין, כי הנתבע
מתגורר עד היום בקומה העליונה בבית הוריו, בה התגוררו הצדדים במהלך נישואיהם, אשר
מהווה חלק מבית המגורים הרשום ע"ש אביו של הנתבע.
7. בין לבין, בפתח הדיון שהתקיים ביום 10.11.16 הודיע ב"כ התובעת, כי האישה פינתה את
הדירה ובהתאם לכך הוסכם כי התביעה שהגיש נגדה אביו של הנתבע לסילוק יד מהדירה
(תמ"ש 51441-10-14) תימחק.
8. יצוין, כי מלאכת הגשת הסיכומים בתיק זה התעכבה מאד בעטיים של שני הצדדים. בנוסף,
אף לאחר הגשת הסיכומים התברר כי אלו נערכו שלא בהתאם להלכה החדשה בבע"מ
919/15. בנסיבות אלו, קבעתי דיון נוסף ליום 16.5.19 במסגרתו הבהרתי לצדדים כי חרף
האמור בסיכומים, פסק הדין ינתן בהתאם להלכה החדשה.
9. כמו כן, נעשה ניסיון נוסף להביא את הצדדים להסכמות בנושא היחיד שנתר להכרעה, הוא
עניין מזונות הקטינים, מבלי הצורך להיכנס לתחשיבים מדויקים של תשלומי המזונות
בהתאם להלכה החדשה, אולם ללא הצלחה. משכך, ניתן כעת פסק הדין.
- משמורת משותפת:**
10. ביום 1.12.15 הגיעו הצדדים להסכמה בעניין המשמורת מבלי לפגוע בסמכות בית הדין
הרבני, לפיה הקטינים ילונו אצל האב בימים ב' ו- ד' ובסוף השבוע כאשר הקטינים שוהים
עם האם יקח האב את הקטינים גם ביום ה' מתום המסגרת החינוכית למשך 4 שעות. כן
בכל סוף שבוע שני ישהו הקטינים עם האב. ביתר הימים ישהו הקטינים עם האם. בסופו של
יום, הסדר זה אומץ כהסדר הקבוע של המשמורת על הילדים, בבית הדין הרבני.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 26306-08-14

- 1
2 11. עיינו הרואות, כי המשמורת על הקטינים הינה משמורת משותפת, למעט 4 שעות בימי
3 חמישי, כאשר בימי חמישי, האב אוסף את הילדים ממסגרת החינוך, ולטענת האם, ביום זה
4 הילדים נמצאים באימון נבחרת עד שעה 19:15, כך שממילא הילדים חוזרים הביתה רק
5 לקראת הערב, כך שאין בתוספת זו של 4 שעות, בכדי לקבוע שאין המדובר במשמורת
6 משותפת עם זמני שהות שווים.
- 7
8 12. אף אני רואה לנכון לקבוע, כי עסקינן במשמורת משותפת עם זמני שהות שווים, למרות
9 הפער של מספר שעות ביום חמישי, ביחוד לאור כך ששני הצדדים כתבו בסיכומיהם, כי
10 המשמורת על הילדים, כפי שהוכרעה ע"י בית הדין הרבני, היא משמורת משותפת ושוויונית
11 (סעיפים 3-5 לסיכומי הנתבע), כך שאיני רואה צורך לחלוק על הסכמה זו. משכך, המזונות
12 ייפסקו בהתחשב בכך, שעסקינן במשמורת שווה ומשותפת עם זמני שהות שווים.
- 13
14 13. יחד עם זאת, הנתבע טען בסיכומיו, כי מאחר ועסקינן במשמורת משותפת עם זמני שהות
15 שוויוניים ומאחר והתובעת מרוויחה יותר ממנו ולאור כך שהנתבע מספק את כל צורכי
16 הילדים בזמן בו הם שוהים עמו, אין הוא צריך לשלם מזונות כלל, כך שעל כל צד לשאת
17 בהוצאות הקטינים בזמן שהם שוהים עמו.
- 18
19 14. מנגד טענה התובעת, כי הכנסתו הפנויה של התובע, גבוהה מהכנסתה שלה הן בשל העובדה,
20 כי לתובעת קיימת הוצאה של שכר דירה בסך של 5,000 ₪ ומגד לנתבע אין כלל הוצאות על
21 מדור והן בשל כך, כי לנתבע הכנסות נוספות, מעבר להכנסתו כשכיר, כפי שיפורט להלן.
- 22
23 **המסגרת המשפטית:**
- 24
25 15. ביום 19.7.17 ניתנה הלכה חדשה מפי בית המשפט העליון (בע"מ 919/15) אשר שינתה את
26 פסיקת מזונות קטינים מעל גיל 6 שנים שהייתה נהוגה עד כה במסגרתה נקבע כי "**בגילאי**
27 **6-15 חבים שני ההורים באופן שווה במזונות ילדיהם מדין צדקה, תוך שהחלוקה ביניהם**
28 **תקבע על פי יכולותיהם הכלכליות היחסיות מכלל המקורות העומדים לרשותם, לרבות**
29 **שכר עבודה, בנתון לחלוקת המשמורת הפיזית בפועל, ובשים לב למכלול נסיבות המקרה**".
30 יישום עקרון זה במקרה הטיפוסי של משמורת משותפת, ייעשה ברוח העקרונות האמורים
31 בפסקה 61 לחוות דעתה של השופטת ד' ברק-ארז, כברירת מחדל שניתן לסטות ממנה. בצד
32 האמור, על בית המשפט לענייני משפחה להפעיל את שיקול דעתו בנסיבות כל מקרה ומקרה.
- 33
34 16. אשר ליישום הדברים, בעמ"ש 14612-10-16 **פ.ב. נ' א.ב.** (פורסם במאגרים, 20.12.17) נקבע
35 כי באופן מעשי תוצאת פסק הדין בע"מ 919/15 היא החלת העקרונות אשר נקבעו סעיף 3א
36 לחוק לתיקון דיני משפחה (מזונות), תשי"ט-1959 תוך שנקבעו הדברים הבאים:
37

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 26306-08-14

1 "לשם כך, על הערכאה הדיונית לקבוע ממצאים עובדתיים ביחס לפרמטרים

2 הבאים:

3 א. צרכי הקטינים – יש לקבוע את גובה הצרכים תלויי השהות ובכללם מדור
4 והוצאות מדור; הצרכים שאינם תלויי השהות; צרכים חריגים/הוצאות חריגות –
5 והכל "...עד כדי רמת החיים לה הורגלו) ערב הפירוד או שלה היה(ו) ראוי(ים)
6 ללא הבחנה בין הכרחי ללא הכרחי".

7 ב. היכולות הכלכליות של ההורים – בית המשפט העליון אינו נוקט בהיגד
8 הכנסות ההורים אלא בהיגד רחב יותר. יש לקבוע את היכולות הכלכליות של
9 כל אחד מההורים מכל המקורות העומדים לרשותם "לרבות" שכר עבודה.

10 ג. קביעת היחסיות של היכולת הכלכלית של ההורים, האחד מול רעהו – נתון
11 זה, כשלעצמו, ולעצמו, רלבנטי ביחס לצרכים שאינם תלויי השהות ולצרכים
12 החריגים.

13 ד. חלוקת המשמורת בפועל – נתון זה, המכוון לחלוקת זמני השהות, יילקח
14 בחשבון לעת קביעת חלוקת הנטל בין שני ההורים ביחס לצרכים תלויי
15 השהות, יחד עם הנתון של היכולות הכלכליות של ההורים.

16 ...

17 פרשנות זו מכוונת לטעמי, להוראת ס' 3א לחוק לתיקון דיני משפחה (מזונות)
18 תשכ"ט-1959...

19 מודע אני לרתיעה הקיימת בקרב העוסקים במלאכה משימוש בנוסחאות
20 מתמטיות. עם זאת, משנקבעו הפרמטרים של יחס היכולות הכלכליות אל מול
21 יחסי זמני השהות לצורך קביעת חלוקת הנטל בהכרח תאמר שעניין לנו
22 בנוסחה/חישוב מתמטי. הנוסחה המתמטית בה עסקו שלושת פסקי הדין
23 הנ"ל אמורה לתת לערכאה הדיונית קנה מידה; אין בתוצאה המתקבלת ממנה
24 ובהפעלתה במקרה פרטני משום כזה ראה וקדש (ההדגשות במקור)".
25

26 17. לפיכך, עולה כי פסיקת מזונות קטינים בעידן שלאחר בע"מ 919/15 מהווה שקלול של מספר
27 פרמטרים כאשר החישוב יעשה בשים לב ליחס הכנסות ההורים מכלל המקורות, לצרכי
28 הקטינים ולחלוקת זמני השהות של הקטינים עם מי מההורים ובחנתאם לנסיבותיו של כל
29 מקרה ומקרה. נפנה, עתה, לבחינת פרמטרים אלו וליישומם בפועל.

30 הכנסות הנתבע:

31 18. הנתבע עובד בחברת ס' טי' בע"מ, החל משנת 2007 והכנסתו הממוצעת עומדת על סך של
32 13,355 ₪ נטו בחודש. מעיון בתלושי השכר שלו, עולה, כי שכרו אינו כולל עלויות אחזקת
33 רכב, כאשר סכום הברוטו עומד על כ – 18,500 ₪ ברוטו.
34

35 19. מעבר להכנסתו זו כשכיר, במהלך חיי הנישואין של הצדדים, נהג הנתבע לעבוד גם בעסק של
36 אביו ועפ"י תלושי שכר שצירף משכורתו שם עמדה על בין 5,000 ש"ח ל – 6,000 ₪, אולם
37 לטענתו ביוני 2014 אביו פיטר אותו ממקום עבודתו ולראייה צירף מכתב פיטורין מיום
38 1.07.14 לפיו עקב בעיות כלכליות ורצון לארגון מחדש את העסק, הינו מפוטר.
39
40

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 26306-08-14

- 1
2 עניין זה של הכנסתו הנוספת של הנתבע מעבודתו של אביו ופיטוריו, לכאורה, בסמוך לניהול
3 ההליכים המשפטיים בין הצדדים מעלה תמיהות ותהיות, שכן מעיון בחשבון הבנק של
4 הנתבע, עולה כי מלבד משכורתו של הנתבע כשכיר, הוא ממשיך לקבל מידי חודש כ – 5,000
5 ₪ מאביו, אלא שהנתבע התעקש לטעון, כי הוא אינו עובד בעסק של אביו, והכספים
6 המועברים לו, הם עזרה כספית מאביו, ללא קשר לעסקו של האב. בתצהירו כתב הנתבע, כי
7 לאחר שירותו הצבאי עבד בחברה שבבעלות אביו ושותפו, במשך כ – 7 שנים כשזו היתה
8 עבודתו העיקרית והיחידה ולאחר מכן התחיל לעבוד בחברת ס' בה הוא עובד עד היום, אולם
9 המשיך לעבוד בעסק של אביו, בימי שישי בלבד, בממוצע של פעמיים בחודש, למשך 4 שעות,
10 כאשר יש חודשים, כגון בחודשי הקיץ בהם לא עבד כלל בימי שישי.
11
12 כאמור, על פי תלושי השכר שצירף הנתבע לכתב ההגנה, שכרו אצל אביו עמד על כ – 5,000
13 ₪ ברוטו וכ – 1,200 ₪ נטו. כך, עפ"י תלושי השכר שצירף הנתבע, ביוני 2014 עמד שכר
14 הברוטו שלו ע"ס 6,694 ₪ ואילו הנטו ע"ס 921 ₪, במאי 2014 הברוטו 4,980 ₪ והנטו
15 1,208 ₪, באפריל 2014 הברוטו: 5,278 ₪ והנטו 1,206 ₪. נראה כי הפערים העצומים בין
16 הברוטו לנטו, ברמות שכר נמוכות כאלו, נובעות מאי עריכת תיאום מס (שהרי בסכומים
17 כאלה לא משולם כלל מס הכנסה), כך שמנוכה משכרו, סכום המס המקסימלי, לאור
18 עבודתו העיקרית כשכיר בחברת ס'. עוד עולה, כי הפערים בין הברוטו לנטו, נובעים מכך
19 שבתלושי השכר שהופקו לנתבע בעת עבודתו בעסק של אביו, נרשם מרכיב אחזקת רכב
20 בעלות של 2,960 ₪ ועל כן, סכום זה בסך של 3,000 ₪ יכול היה להתווסף למרכיב הנטו, כך
21 שלכל הפחות ההכנסה שהיתה מתקבלת אצלו כתוצאה מעבודה אצל אביו היתה עומדת
22 לפחות ע"ס של 4,000 ₪ נטו. בנוסף, הנתבע יכול לעשות תיאום מס או החזרי מס, כך
23 שישלם סכום מס מינימלי ולא מס העולה על 50%, כך שבערכי הנטו, נשאר לו סכום הגבוה
24 מסך של 1,000 ₪ בגין עבודתו של אביו. ניתוח זה נועד להראות, כי גם בעבר, הנתבע לא
25 הרוויח רק 1,200 ₪ נטו בגין העבודה אצל אביו, אלא הרוויח כ – 5,000 ₪ נטו, זה הסכום
26 שהיה מועבר אליו לחשבון הבנק, כך שהסכום בתלוש אינו משקף באמת את הכנסתו
27 האמיתית. הנחה זו עולה בקנה אחד עם עדותו של הנתבע שאישר שאביו מעביר לו 5,000 ₪
28 בחודש, אף על פי שטען, שמקור הכספים אינם כתוצאה מעבודתו אצל אביו.
29
30 מעיון מתדפיסי חשבון הבנק של הנתבע עולה כי אכן כל חודש מופקדים בחשבונו סך של
31 5,000 ₪, כפי שאכן אישר הנתבע בחקירתו בביהמ"ש, אולם טען שאין המדובר בכספים
32 שמקורם בעסק של אביו, אלא כספים שמועברים מחשבונו האישי של האב וכדבריו:
33
34 **ש"ש. אביך היה משלם לך משכורת 5000 ₪ לחודש ?**
35 **ת. לא.**
36 **ש. כמה הוא היה משלם ברוטו?**

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 26306-08-14

- 1 (מעין) הנתו היה בסביבות 1000 ₪. ברוטו בסביבות 5000 ₪. אלו תלושי שכר
2 שלא ראיתי לפני שהגשתי את המסמכים האלה. הוא היה מכניס לי נטו 1000 ₪
3 ש. בדפי הבנק שלך נכנסים עד היום 5000 ₪ מאביך.
4 ת. זה שיק מחשבון האישי של אבי לא מהעסק. העסק מנוהל על ידי שני שותפים,
5 אבי לא יכול להוציא שיקים כאוות נפשו. הוא מכניס לי כמידי חודש 5000 ₪
6 מהחשבון האישי שלו, הוא לא יכול לעשות מה שהוא רוצה בחשבון מה שהוא
7 רוצה, יש לו שותף. השיקים הוא מחשבונו האישי ולא מהחברה. אפשר להראות
8 בדפי החשבון" (עמ' 72 לפרוט' מיום 17.10.17, ש' 15-6).
9
10 23. עוד עולה, מעיון בחשבון הבנק של הנתבע, כי מלבד הסך של 5,000 ₪ שלטענתו מופקדים
11 לטובתו ע"י אביו, מופקדים אצלו מדי פעם סכומי שיקים בסכומים שונים ולהלן דוגמאות:
12 בינואר 2016 שיק ע"ס 22,500 ₪, בפברואר 2016: שיק ע"ס 10,000 ₪, במרץ 2016 שיק ע"ס
13 10,000 ₪ ושיק נוסף ע"ס 2,000 ₪, באפריל 2016 שיק ע"ס 15,000 ₪.
14
15 כאשר הנתבע נשאל על ההפקדות בחשבון, השיב כי בתקופות קשות יותר אביו מעביר לו
16 כספים וכאשר התובעת עזבה את הבית ולקחה את כל הריהוט עמה, הוא נאלץ לקנות ריהוט
17 חדש לילדים וכן לשלם מזונות וכספים לעורכי דין ולכן אביו סייע לו כספית באותה תקופה
18 (עמ' 78 לפרוט' ש' 1-6 מיום 17.10.17).
19
20 24. ספק בעיניי אם פיטורי הנתבע מעסקו של אביו הם פיטורים אמיתיים או שמא הם פיטורים
21 למראית עין בלבד, שנעשו לקראת ניהול ההליך המשפטי ובמטרה להפחית בצורה
22 מלאכותית את הכנסותיו כדי להציב יכולות כלכליות נמוכות יותר לצורך תשלום המזונות.
23 למרבה הצער, המדובר במנהג שאינו נדיר במחוזותינו, עת נתבע אב לשלם מזונות לילדיו
24 ונוקט בצעדים מלאכותיים על מנת להפחית רשמית את שכרו. בהתאם, במקרה דנן, לא ניתן
25 להתעלם מכך, כי במהלך כל חיי הנישואין של הצדדים, הופקדו בחשבון של הנתבע מדי
26 חודש סך של 5,000 ₪ שקלים ורק לקראת ניהול ההליך המשפטי, הוצא מכתב הפיטורין
27 וזאת דווקא בעת שהוצאותיו של הנתבע גדלו, עת נדרש לשלם מזונות זמניים לקטינים בסך
28 של 4,000 ₪ בחודש, לא כולל הוצאות חריגות.
29
30 25. בין כך ובין כך, נראה כי לנתבע פוטנציאל השתכרות גבוה יותר וביכולתו להרוויח סכומים
31 גדולים יותר מאלו המוצהרים על ידו וכאמור בתלושי השכר, וזאת כפי שעשה במרבית שנות
32 נישואיו, ועל כן אני רואה לנכון לקבוע כי בנוסף לשכרו של הנתבע כשכיר בסך 13,350 ₪ נטו
33 לחודש, יש לקבוע לו הכנסה נוספת בסך שלא יפחת (בלשון זהירה) מ- 2,000 ₪ בחודש, כך
34 שהכנסתו של הנתבע לרבות פוטנציאל השתכרותו תעמוד על סך כולל של 15,350 ₪ (13,350
35 ₪ + 2000 ₪).
36
37

הכנסות התובעת:

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 26306-08-14

- 1
2 26. התובעת עובדת כמהנדסת תוכנה ועל פי תלושי השכר שהציגה, שכרה הממוצע עומד על סך
3 – 10,800 ₪ נטו (הסכומים עוגלו), כאשר שכר הברוטו עומד ע"ס של כ – 18,000 ₪.
4
5 27. לטענת האב, מאחר וחלק ממשכורתה של התובעת כוללת הטבת ליסינג בסך של כ – 2,800
6 ש"ח הרי יש להוסיף מרכיב זה לסכום הנטו שלה, כך שבפועל שכר הנטו שלה גבוה יותר
7 משלו, מאחר ואילו היתה משלמת על הוצאות הרכב מכיסה הפרטי, כפי שהוא עצמו עושה,
8 הרי שהנטו שלה היה גדול ב – 3,000 ש"ח. לטענתו, הוא עצמו נאלץ לשלם עבור הוצאות
9 אחזקת הרכב באופן פרטי ועל כן הדבר מנוכה מכיסו הפרטי ואינו משתקף בתלוש השכר
10 ומגולם במשכורת, כפי הקיים אצל התובעת.
11
12 28. אכן, מעיון בתלושי השכר של התובעת עולה (עפ"י תלושי שכר משנת 2015) כי היא מקבלת
13 סך של 2,800 ₪ עבור עלות ליסינג, כאשר שווי אחזקת רכב צמוד עומד ע"ס של 3,150 ₪, כך
14 שאלמלא ניכוי עלויות הוצאות הרכב, היתה משכורת הנטו שלה גבוהה יותר. במילים
15 אחרות, ככל והתובעת היתה בוחרת לוותר על לקיחת רכב על חשבון העבודה, היה הנטו
16 שלה גדל בסך של כ- 2800 ₪ ומשתווה כמעט לשכרו של הנתבע, אשר שכרו אינו כולל
17 הוצאות רכב. אשר על כן, לאור כך, כי שכר הברוטו של הצדדים דומה וכי הפערים בשכר
18 נובעים מעלויות אחזקת הרכב, אשר אינן מגולמות בשכרו של הנתבע, אולם מגולמות
19 בשכרה של התובעת, אני רואה לנכון לקבל את טענת הנתבע ברכיב זה ולקבוע, כי יש
20 להוסיף לשכר הנטו של התובעת, סך של 2,800 ₪, כך שאני מעמידה את שכרה ע"ס של
21 13,600 ₪ (10,800+2,800).
22
23 29. יצוין, כי לנוכח קביעתי לעיל להוסיף לאב פוטנציאל השתכרות לכל הפחות בסך 2,000 ₪
24 ומשמטבע הדברים סכום זה אינו מדויק ואף חושב על הצד הזהיר, לא מצאתי להתחשב
25 בקצבת הקטינים המתקבלת מהמל"ל (בסך 340 ₪ לחודש) במסגרת הכנסת התובעת בפרק
26 זה, ויש בכך איזון ראוי לטעמי בנסיבות העניין.
27
28 30. על כן, לצורך חישוב הכנסתה הפנויה של התובעת, יש לקזז משכרה את עלות שכר הדירה
29 שהיא משלמת בסך של 5,000 ₪, כך ש**סך הכנסתה הפנויה של התובעת עומדת על 8,600 ₪**
30 (13,600 ₪ - 5,000 ₪).
31
32 31. קביעת היחסיות של היכולת הכלכלית של ההורים: מאחר והכנסות הנתבע מכל המקורות
33 העומדים לרשותו עומדות ע"ס 15,350 ₪ ואילו הכנסות התובעת עומדות על סך של 8,600 ₪
34 (בניכוי שכר דירה) הרי שלאור נתונים אלה, הפער בהכנסות ההורים (סך ההכנסה של כל
35 אחד מההורים חלקי סך ההכנסה הכוללת) הוא 64% לטובת האב ו – 36% לאם.
36
37

הערכת צרכי הקטינים:

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 26306-08-14

- 1
2 .32 התובעת עתרה בכתב תביעתה למזונות עבור הקטינה שהיתה בעת הגשת התצהיר כבת 7,
3 סך של 7,850 ₪ על פי הפירוט הבא: 2,000 ₪ למזון, 2,000 ₪ ביגוד והנעלה, 300 ₪
4 לנסיעות, 350 ₪ להוצאות רפואיות ותרופות, 300 ₪ מספרה, בלויים 1,000 ₪, שונות 400
5 ₪, חופשות 1000 ₪, הוצאות לימוד 500 ₪.
6
7 .33 עבור הקטין שהיה בעת הגשת התצהיר בן 4 – עתרה האם למזונות בסך של 6,650 ₪ עפ"י
8 הפירוט הבא: מזון 2,000 ₪, ביגוד והנעלה 1,500 ₪, נסיעות 300 ₪, הוצאות רפואיות
9 ותרופות 350 ₪, מספרה 100 ₪, משחקים וימי הולדת 500 ₪, שונות 400 ₪, ריהוט
10 ומחשבים 500 ₪, חופשות וקייטנות 1,000 ₪.
11
12 .34 בעדותה בבית המשפט, טענה האם כי היא לוקחת את הקטינים לטיולים בחו"ל וביקשה
13 עבור רכיב בלויים וחופשות סך של 2,000 ₪ לחודש, אולם האם לא הציגה קבלות על כך
14 ולטענתה "אם היית מבקשת הייתי מביאה" (עמ' 67 לפרוט' ש' 21-22). כך גם השיבה כאשר
15 נשאלה מדוע לא צירפה קבלות על אוכל אורגני, ביגוד ומותגים ותשובתה היתה, שהיא לא
16 ידעה שהיא היתה צריכה לצרף קבלות אלו.
17
18 .35 כבר עתה אומר, כי אין ספק בעיניי, כי צרכי הקטינים שורטטו בהגזמה יתרה, שהרי לא
19 ייתכן שרק בגין שני הקטינים (שהיו בני 7 ו-4) נהגו הצדדים להוציא סך של 14,000 ₪,
20 כאשר סכום זה אינו כולל אפילו את הוצאות אחזקת המדור. מעבר לכך, צרכי הקטינים לא
21 הוכחו כנדרש, לא צורפו קבלות, מלבד פירוט תדפיסי אשראי, אשר מהם קשה לדלות מהן
22 הוצאות הקטינים, להבדיל מהוצאות ההורה וכן לא ברור מהן בדיוק ההוצאות שהוצאו
23 בפועל בהתייחס לצרכים השונים, וברי שאין זה מתפקידו של בית המשפט לעסוק בניחושים
24 והשערות. במצב דברים זה ובהעדר הנחת תשתית ראייתית מספקת, אין לי אלא לפסוק על
25 פי המקובל במקרים אלה, על דרך האומדנה.
26
27 .36 תביעה למזונות היא אמנם תביעה כספית שיש להוכיחה ככל תביעה אחרת, ברם גם מקום
28 שלא כל הצרכים מוכחים, פוסקים בתי המשפט מזונות לפי שיקול דעתם ואומדן הצרכים
29 הסביר והראוי, ולא דווקא על פי המפורט בכתב התביעה. יפים לענין זה האמור בע"א
30 52/87 הראל נ' הראל, פ"ד מג(4) 201, 204, כדלקמן:

31
32 **"גם בהעדר ראיות מטעם הנתבע, מוקנה לבית המשפט לעולם שיקול-דעת**
33 **לקבוע מה הוכח לפניו, ואם הוא סבור כי תביעה היא מופרזת, אין הוא חייב**
34 **לאמצה, כי כוחו עמו לבחון מה מוכח לפניו מהותית ומה לא. ניטול מקרה**
35 **תיאורטי, בו יתבע פלוני מזונות בשיעור של מיליון שקל לחודש. העדר ראיות**
36 **מצד הנתבע בשל אי-התייצבות לחקירה או מטעם אחר אינם מחייבים את בית**
37 **המשפט לפסוק כפי שנתבע, ללא הפעלת שיקול-דעת".**
38

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 26306-08-14

- 1 יש הסוברים, כי כיום סכום המזונות המינימלי לילדים מתבגרים, בגין הצרכים ההכרחיים
2 צריך לעמוד על סכום מינימום של בין 1,600 - 1,700 ₪, במקום הסכום של 1,400 ₪ שהיה
3 נהוג עד כה. כך לדוגמה, כב' השופט י. שנלר מציין בעמ"ש 1057/09 ש.ת. נ' ז.ג. (פורסם
4 במאגרים 17.10.17) כי לאור השינויים שחלו במשך השנים בשערוך אותן הוצאות מינימליות
5 וכן לאור הצרכים שהתווספו עם השנים, כגון בכל הקשור באמצעי התקשורת השונים
6 ובמחשוב, אשר ניתן לראות בהם כיום, כצרכים הכרחיים, יש להגדיל את הסכום לסך של
7 1,600 ₪.
8
- 9 יש לציין, כי גם כב' השופטת יהודית שבח בעמ"ש 32172-11-17 צידדה בגישה דומה
10 וכדבריה: "לגישתי, אין לדחות עוד את הגדלת הסכום, ועד שייקבע הסכום המשקף את
11 עלות צרכיו של קטין, בשני הבתים גם יחד, זה שאינו טעון הוכחה, באופן אמפירי
12 ובהתבסס על חוות דעת כלכליות, אין מנוס מהפעלת שיקול דעת השיפוטי וניסיון החיים,
13 ומהעלאת הסכום, שלא עודכן מזה שנים, לכדי סך של 1600-1700 ₪".
14
- 15 אף אני שותפה לדעה זו, בייחוד שחלפו מס' שנים מאז אותה קביעה בסך של 1,400 ₪ ומאז
16 חלה עליית מחירים בכל תחומי החיים, מחירי המזון עלו, רמת השכר עלתה, שכר
17 המינימום עלה, מחירי הדיור עלו ועל כן יש להתאים סכום זה למציאות בת ימינו, בייחוד
18 כאשר עסקינן בילדים בגיל ההתבגרות אשר הוצאותיהם השוטפות גדולות יותר, ובהתחשב
19 בכך שבענייני עסקינן בהורים המרוויחים שכר שהוא מעל הממוצע ונהגו לחיות חיי רווחה.
20
- 21 בהתאם להלכת בע"מ 919/15 לעיל וכן בהתאם לאמור בעמ"ש 14612-10-16 בנוגע לאופן
22 יישומה, יש להבחין בין צרכים תלויי שהות ובין צרכים שאינם תלויי שהות וכן בין צרכים
23 חריגים/הוצאות חריגות, ולכך אפנה עתה.
24
- 25 צרכים תלויי שהות: הינם צרכים שכל הורה נושא בהוצאתם בעת שהקטינים נמצאים אצלו.
26 צרכים אלו כוללים מזון, מים, הסעות ובלויים, מוצרי היגיינה (ר' סעיף 41 לפסק דינה של
27 כב' השופטת ד' ברק-ארזי בבע"מ 919/15) וכן הוצאות בגין שימוש באמצעי התקשורת
28 השונים ומחשוב. מאחר ועסקינן בהורים אמידים למדי, אשר לטענתם לא חסכו מאום
29 מהילדים ושניהם מרוויחים מעל השכר הממוצע במשק ותוך שנלקח בחשבון כי רכיב הביגוד
30 וההנעלה אשר בעבר נכלל במסגרת צרכים הכרחיים כיום הינו בגדר צרכים שאינם תלויי
31 שהות, אני מוצאת כי ראוי ונכון להעמיד את צרכי הקטינים תלויי שהות על סך של 1,600
32 ₪ לחודש עבור כל אחד מהקטינים (לא כולל מדור והוצאות אחזקת המדור, כמפורט להלן),
33 קרי סך של 3,200 עבור שניהם.
34
- 35 מכאן שבהתאם לעקרונות בע"מ 919/15, מאחר ועסקינן בזמני שהות שווים אולם לנוכח
36 פערי ההכנסות בין הצדדים, אזי התחשיב לגבי צרכים אלו הוא כדלקמן: בהתאם לפערי
37 ההכנסות בין הצדדים, על האב לשאת בסך של 2,048 ₪ (3,200 X 64%) ועל האם לשאת

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 26306-08-14

- 1 בסך של 1,152 ₪ (36% X 3,200). לאור חלוקת זמני השהות השוויונית, נושא האב בפועל
2 בסך של 1,600 ₪ (50% X 3,200) והאם בסך 1,600 ₪ (50% X 3,200). על כן, על האב
3 להעביר לידי האם את ההפרש בין הסכום שעליו לשאת (2,048 ₪) לבין הסכום שהוא נושא
4 בפועל (1,600 ₪), קרי סך של **448** ₪ עבור שני הקטינים.
5
6 **43.** צרכים שאינם תלויי שהות: בגדר צרכים שאינם תלויי שהות יש לכלול ביגוד, הנעלה,
7 שירותי רפואה, ועוד (סעיף 41 לפסק דינה של כב' השופטת ד' ברק-ארזי בבע"מ 919/15). כן
8 יש לכלול הוצאות חינוך ופנאי של הקטינים. במקרה דנן, מאחר שהוצאות החינוך והפנאי
9 לא הוכחו כדבעי, ייקבע התחשיב בנוגע לפרמטרים אלו בסיפת פסק הדין בהתאם להוצאות
10 שקיימות בפועל אשר יוכחו באמצעות קבלות ובהתאם ליחס הכנסות הצדדים. לאחר בחינה
11 ושקילה, בשים לב לכך שהוצאות סבירות רק בגין הנעלה וביגוד לקטין עומדים על סך של כ-
12 300 ₪ לחודש ומאחר שמדובר בהורים ששכרם גבוה מהמוצע, אני מעמידה את צרכי
13 הקטינים שאינם תלויי שהות (לא כולל חינוך ופנאי) ע"ס 500 ₪ לחודש לכל קטין, קרי 1,000
14 ₪ לשני הקטינים.
15
16 **44.** מאחר ומדובר בצרכים שאינם תלויי שהות, הרי שעל ההורים להתחלק בתשלום צרכים
17 אלה, בהתאם לפער ההכנסות ביניהם, אולם מאחר ונדרש "הורה מרכז" עבור ההוצאות
18 שאינן תלויות שהות, ולאור התרשמותי כי בין היתר האם היא זו שבעיקר דואגת לחלק
19 הפנאי והביטוח של הילדים וכן התרשמותי כי עיקר הטיפול בנושאים אלו נעשה על ידה, אני
20 מורה כי האם תהיה "ההורה המרכז" ולפיכך על האב לשלם לידי האם את חלקו בהוצאות
21 **שאינן תלויות שהות**, בהתאם ליחס ההכנסות ביניהם, היינו סך של 64% מתוך 1,000 ₪
22 המהווים: **640** ₪ עבור שני הקטינים.
23
24 **45.** לסיכום המקובץ לעיל עולה שבגין צרכי תלויי שהות ובגין צרכים שאינם תלויי שהות ישלם
25 האב לידי האם סך של $1,088 = 640 + 448$ ₪ לחודש עבור שני הקטינים.
26
27 **רכיב המדור ואחזקתו**:
28
29 **46.** כאמור, בעמ"ש 14612-10-16 נקבע כי בגדר הצרכים תלויי השהות יש לכלול את רכיב
30 המדור והוצאותיו והתחשיב לגבי רכיב זה יעשה בהתאם למפורט לעיל.
31
32 **47.** בענייננו, כפי שתואר בחלקו הראשון של פסק הדין, האם נאלצה לעזוב את הבית בו
33 התגוררה כל שנות חיי הנישואין יחד עם הקטינים ושכרה דירה לה וילדיה הקטינים בעלות
34 של 5,000 ₪ בחודש. מנגד, האב נשאר להתגורר בקומה העליונה של בית הוריו, היכן
35 שהתגוררו הצדדים עם ילדיהם כל שנות נישואיהם, כשהוא לא נושא בהוצאות שכירות או
36 משכנתא ולמעשה אין לו כל הוצאה בפועל בגין המדור, למעט אולי חלקו בתשלומי אחזקת
37 המדור, שהרי הוא גר בביתם המרווח של ההורים המתפרש על שני קומות. בהקשר זה יצוין,

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 26306-08-14

- 1 כי האב אישר בעדותו בבית המשפט כי הוא לא משלם שכר דירה (עמ' 72 לפרוט' מיום
2 17.10.17, ש' 30).
- 3
- 4 48. לעומת זאת, האם שוכרת דירה בעלות של 5,000 ₪ לחודש, כאשר לטענתה החל מפברואר
5 2018 שכר הדירה יעלה לסכום של 5,200 ₪ בחודש, אולם בפני ביהמ"ש הוצג חוזה שכירות
6 על סך של 5,000 ₪ בחודש ועל כן החישוב ייעשה על בסיס נתון זה.
- 7
- 8 49. יצוין, כי באשר להוצאות אחזקת המדור, שני הצדדים לא הביאו אסמכתאות להוכחות גובה
9 הוצאות אחזקת המדור ועל כן בהתחשב שאין כמעט מדור ללא הוצאות אחזקה, ההערכה
10 גם במרכיב זה, תיעשה על דרך האומדנה.
- 11
- 12 50. הוצאות האם על מדור – כאמור האם משלמת סך של 5,000 ₪ בגין שכר דירה. בנוסף לכך,
13 יש לקחת בחשבון, כי לאם יש הוצאות בגין אחזקת המדור, הכוללות, ארנונה, וועד בית,
14 חשמל, מים גז ובסך הכל אני רואה לנכון להעריך הוצאות אלה ב – 1,500 ₪ לחודש. מכאן,
15 שסך כל הוצאות המדור של האם מסתכמות ב – 6,500 ₪ לחודש, כאשר מתוך סכום זה יש
16 לייחס לקטינים שיעור של 40%, קרי סך של 2,600 ₪ לחודש.
- 17
- 18 51. אצל האב – בהתחשב בכך שהאב גר בדירת הוריו בה התגורר במשך כל חיי הנישואין של
19 הצדדים ובהתחשב בכך שחשבונות הארנונה, המים והחשמל משולמים עבור כל הדירה,
20 כאשר האב מתגורר רק בקומה העליונה של הדירה, היינו מתגורר בחלק מהדירה ואילו
21 בחלק האחר של הדירה גרים בני משפחה אחרים, הרי שאני מעריכה את חלקו בהוצאות
22 אחזקת המדור בהנחה שהוא משתתף עם הוריו בתשלומי הארנונה (כאמור הנתבע לא הציג
23 הוצאות על אחזקת המדור), החשמל והמים על סך של 500 ₪, כאשר מתוך סכום זה יש
24 לייחס לקטינים 40%, קרי סך של 200 ₪ לחודש.
- 25
- 26 52. מכאן שעלות צרכי אחזקת המדור של הקטינים אצל האב היא 200 ₪ לחודש ואילו עלות
27 צרכי המדור ואחזקת המדור של הקטינים אצל האם היא 2,600 ₪ בחודש. **מכאן שסך כל**
28 **עלות אחזקת המדור של הקטינים, אצל האב והאם גם יחד היא 2,800 ₪ (2600 ₪ + 200**
29 **₪).**
- 30
- 31 53. מאחר ולאב אין הוצאות מדור והוצאות אחזקת המדור עבור הקטינים הינן מינוריות, ואילו
32 מרבית הוצאות המדור ואחזקתו של הקטינים משולמים בפועל ע"י האם בעת מגורי
33 הקטינים אצלה, אזי בהתאם לפערי ההכנסות בין הצדדים, על האב לשאת בהוצאות המדור
34 ואחזקת המדור של הקטינים בסך של 1,792 ₪ $(2,800 \times 64\%)$ ועל האם לשאת בסך של
35 1,008 ₪ $(2,800 \times 36\%)$. ואולם, בפועל נושא האב רק בהוצאות אחזקת המדור של
36 הקטינים בסך של 200 ₪, ואילו האם בהוצאות המדור ואחזקתו בסך 2,400 ₪. על כן, על

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 26306-08-14

- 1 האב להעביר לידי האם את ההפרש בין הסכום שעליו לשאת (1,792 ₪) לבין הסכום שהוא
2 נושא בפועל (200 ₪), קרי סך 1,592 ₪.
- 3
4 **54. לסיכום עד כה**, הסכום שהאב צריך להעביר לידי האם, אשר היא גם ההורה המרכזי הינו
5 כדלקמן:
6
7 סך של **448** ₪ בגין צרכים תלויי שהות, סך של **640** ש"ח בגין צרכים לא תלויי שהות וסך של
8 **1,592** ₪ בגין השתתפותו בהוצאות המדור ואחזקתו אצל האם, ובסך הכל על האב להעביר
9 לידי האם מדי חודש סך של **2,680** ₪ **עבור שני הקטינים**.
- 10
11 סכומים אלה, **אינם** כוללים הוצאות חינוכיות ורפואיות חריגות, כפי שיפורט בחלק
12 האופרטיבי של פסק הדין, בהם יישאו הצדדים, בהתאם לחלוקת יחס ההכנסות ביניהם,
13 היינו יחס של 36% ו- 64%.
- 14
15 **55. בחינה כוללת של התוצאה אשר התקבלה לנוכח נסיבות המקרה דנן**: כאמור, התחשיבים
16 הנ"ל אינם בבחינת "ראה וקדש" ועל הערכאה הדיונית לבחון האם התוצאה הסופית
17 המתקבלת היא צודקת וראויה בהתחשב במכלול נסיבות העניין והאם נעשה האיזון הנכון,
18 בהתחשב במצבם הכלכלי של הצדדים.
- 19
20 **56. בענייננו**, כפי שראינו בין הצדדים קיימים פערי הכנסות ביחס של 36% לאם ו- 64% לאב,
21 פער אשר נובע בעיקר מהעובדה שהאם צריכה לשאת בעלות שכר דירה ואחזקת מדור בסך
22 של 6,500 ₪ לחודש ואילו האב אינו נושא בעלות שכר דירה או משכנתא ולכל היותר
23 משתתף עם הוריו בעלויות אחזקת המדור בסך של כ- 500 ש"ח בחודש על דרך האומדנה.
- 24
25 **57. הפועל היוצא של האמור לעיל הוא**:
26
- 27 * **מבחינת האם**: שכרה של האם הוא 10,800 ₪ נטו, אולם לסכום זה הוספנו את
28 המרכיב הרעיוני של הרכב בסך של 2,800 ₪, כאמור בפרק חישוב ההכנסה הפנויה.
29 לסכום זה יש להוסיף את סכום המזונות שתקבל האם בסך של 2,680 ₪ ובסה"כ
30 יעמדו לרשותה בתחילת החודש סך 16,280 ₪. מסכום זה יש לנכות את הוצאות
31 אחזקת המדור של האם בסך של 6,500 ₪ וכן את צרכי הקטינים תלויי שהות
32 כאשר הם שוהים עמה בסך של 1,600 ₪ וכן כ"הורה מרכזי" את צרכי הקטינים
33 שאינם תלויי שהות בסך 1,000 ₪ לחודש, והתוצאה היא שיוותרו בידיה סך של
34 7,180 ₪ (1,000 – 1,600 – 6,500 - 16,280), שנותרים בידיה מדי חודש לצורך
35 כלכלת צרכיה והוצאותיה.
36

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 26306-08-14

- 1 מבחינת האב: הכנסתו של האב הועמדה ע"ס של 15,350 ₪ בחודש, מסכום זה
2 עלינו לנכות את הוצאות אחזקת המדור שלו בסך של 500 ₪ בחודש, את התשלום
3 שעליו לשלם לאם בסך של 2,680 ₪ וכן את צרכי הקטינים תלויי השהות כאשר הם
4 שוהים עמו בסך של 1,600 ₪, כך שלאחר ניכוי הוצאות אלו, נותרים בידי סך של
5 10,570 ₪ לצורך כלכלת צרכיו והוצאותיו (1,600 – 2,280 – 500 – 15,350).
- 6
- 7 58. אומנם תוצאה זו אינה מאוזנת לחלוטין, אולם היא סבירה בעיניי, בהתחשב בכך שגם קצבת
8 הקטינים תשולם לידי האם (בסך של 340 ₪ לחודש) ובתחשב בכך שהאב נושא בחלק גדול
9 של 64% מכלל ההוצאות החינוכיות והרפואיות של הקטינים, כך שבנוגע לרכיבים אלו יש לו
10 הוצאה גדולה יותר מידי חודש בחודשו. עוד יש לשים לב, כי אין מטרת בע"מ 919/15 להביא
11 לידי כך שבידי האם ובידי האב, יישארו סכומים זהים או כמעט זהים מדי חודש, אלא
12 שיוותרו בידיהם מספיק משאבים כדי לכלכל את עצמם, לאחר תשלום הוצאות הקטינים,
13 שהרי מטבע הדברים, אב "עשיר" שיש לו פוטנציאל השתכרות גבוה יותר, יהיה ביתרון
14 כלכלי על פני אם שהכנסתה הפנויה נמוכה יותר, אולם אין המטרה ליצור שוויון בין צרכי
15 ההורים, אלא לערוך איזון לגבי השתתפות ההורים בהוצאות הילדים, כך שבידי כל אחד
16 מהצדדים תיוותר הכנסה מספקת לסיפוק צרכיו האישיים, ביחס להכנסותיו והוצאותיו.
- 17
- 18 59. יצוין, כי על מנת שלא להחסיר מהקטינים את המזונות אשר כבר שולמו ו "נאכלו" ובשים
19 לב לכך, שהמזונות הזמניים נקבעו בהסכמה של שני הצדדים ובהתחשב בכך, שעד כה
20 הצדדים השתתפו חצי בחצי בהוצאות החינוכיות והרפואיות החריגות וכעת קבעתי כי חלקו
21 של האב יהיה גדול יותר ברכיב זה וכן לנוכח הפערים בהכנסות הצדדים לאחר ביצוע
22 התחשיבים לעיל, אני מורה כי החלטתי זו תחול החל מיום 1/7/2019 כאשר הסכמות
23 הצדדים בנוגע למזונות הזמניים יישארו בתוקף עד ליום 30/06/19.
- 24
- 25 **סוף-דבר:**
- 26
- 27 60. אשר על כן, מכל האמור לעיל, אני מורה כדלקמן:
- 28
- 29 א. החל מחודש יולי 2019 ואילך, האב יעביר האב לידי האם בגין מזונותיהם של הקטינים
30 סך של 2,680 ₪ לחודש, קרי 1,340 ₪ לכל קטין.
- 31
- 32 ב. בנוסף, יישאו הצדדים בשיעור של 64% (אב) -36% (אם) בהוצאות החינוך של
33 הקטינים כדלקמן: כלל הוצאות בית הספר (לרבות ולא למעט בגין ספרים, מחברות,
34 ציוד כתיבה בתחילת שנה, תלבושת אחידה, תשלומים בתחילת שנה בהתאם לדף
35 דרישה של בית הספר, סל תרבות, תשלומי ועד הורים, וכל הוצאה אחרת אשר נדרשת
36 לבית הספר), וזאת בקיזוז המענק המגיע לקטינים מאת המל"ל, הוצאות שני חוגים

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 26306-08-14

- 1 עבור כל קטין, הוצאות עבור 2 מחזורי קייטנות בקיץ, הוצאות בגין שיעורים פרטיים
2 לקטינים בהתאם להמלצת מורה מחנכת או מורה מקצועית, עלות משלחת לפולין –
3 והכל כנגד הצגת קבלות.
- 4
5 ג. כמו כן, יישאו הצדדים בשיעור של 64% (אב) -36% (אם) בהוצאות הרפואיות החריגות
6 של הקטינים אשר אינן מכוסות על ידי סל בריאות או ביטוח בריאות אחר, לרבות
7 טיפולי שיניים, טיפולים אורתודנטים, משקפיים, טיפולים פסיכולוגיים, אבחונים,
8 אביזרים וטיפולים רפואיים בהתאם להמלצת הרופא המטפל, וכיו"ב – והכל כנגד
9 הצגת קבלות.
- 10
11 ד. האם הינה ה"הורה המרכזי" לביצוע ההוצאות הנ"ל.
- 12
13 ה. דמי המזונות ישולמו בכל ה-1 בחודש (עבור אותו חודש מראש) עד שימלאו לקטינים
14 18 שנים או עד לסיום לימודיהם התיכוניים – לפי המאוחר מבין השניים.
- 15
16 ו. ממועד סיום לימודיהם התיכוניים של הקטינים ו/או הגיעם לגיל 18 שנים (לפי
17 המאוחר מבין השניים) ועד לסיום שירותם הצבאי סדיר חובה ו/או שירות לאומי
18 ישלם האב לידי האם תשלום מזונות חודשי שיעמוד על 1/3 מדמי המזונות הנ"ל.
- 19
20 ז. דמי המזונות יהיו צמודים למדד המחירים לצרכן ויעודכנו אחת ל-3 חודשים, ללא
21 הפרשים רטרואקטיביים בגין תקופה אחת לרעותה.
- 22
23 ח. מדד הבסיס לחישוב יהיה מדד החודש בו נפסקים דמי מזונות אלה כפי
24 שפורסם/יפורסם ב-15 לחודש השוטף אחריו והתחשיב יעשה לעומת המדד הידוע בעת
25 עריכת תחשיב ההצמדה.
- 26
27 ט. סכום שלא שולם במועדו יישא ריבית והפרשי הצמדה כחוק בין היום שנועד לתשלום
28 לבין הפירעון המלא בפועל.
- 29
30 י. קצבת הילדים וכן כל קצבה אחרת מאת המל"ל תשולם לידי האם.
- 31
32 61. בנסיבות העניין, ובפרט בשל הצורך לקבוע את המזונות בהתאם להלכה החדשה, לא מצאתי
33 לעשות צו להוצאות.
- 34
35 62. ניתן לפרסם בהשמטת פרטים מזהים.
- 36
37 63. המזכירות תמציא פסק הדין לצדדים ותסגור את התיק.

38
39
40

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 26306-08-14

1

ורד שביט פינקלשטיין, שופטת

2

3

4

5

6

7

8

הלתיים סגורות